Rábské noviny

PRO RABÍ, ČEPICE A BOJANOVICE

6. VYDÁNÍ OBČASNÍKU 16. ČERVNA 2011

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Co se událo... 1-2

Zprávičky z Městského úřadu 3

Rozhovor 4

Kapela No Esc Ape 5

Zkazky starých zbrojnošů 6

Pozoruhodné postavičky 7

Na škole v Rabí 8

Recept Tajenka 9

Anketa 10-11

Akce na Rabí 12

Společenská rubrika 13

Kontakt 14

Jubilejní 10. ročník Rabijády

Dne 4. června návštěvníci již od časných ranních hodin zaplavili náměstí a všechna volná prostranství svými auty a směřovali na hrad se svými ratolestmi. 18 soutěžních disciplin pro malé i velké děti bylo připraveno velmi kreativně a v prostorách celého hradu od sklepení až po vstup do hradní věže. Celým dnem provázel šašek BimBác a při plnění rozličných soutěžních úkolů se děti setkaly s Bílou paní, bezhlavým rytířem, katem, permoníky, alchymistou, vojevůdcem Žižkou a mnohými dalšími postavami. Odměnou jim bylo opečení buřtů na nádvoří a jízda na živých koních v hradním příkopu. Velký úspěch měla tradiční lanová dráha, kde se nechaly uvázat a spustit přes celé hradní nádvoří i malé tříleté děti. Pro všechny byl také připraven Kotrmeláč na stanovišti U Turka, který se zájemci točil pro splnění přání.Letošní Rabijáda měla ze všech ročníků samá nej - nejvíce soutěžních stanovišť (18) a nejvíce návštěvníků (1400). Ať se i další Rabijáda podaří a děkujeme pracovníkům hradu za kouzelně prožitý den.

Na Rabí jsme opět vítali nové občánky

Dne 5. června 2011 Rabský okrašlovací spolek ROSa a Městský úřad v Rabí spolupořádaly uvítání nově narozených dětí v neděli ve 14 hodin v obřadní síni čp.66 v Rabí. Bylo pozváno 10 dětí z Rabí, Bojanovic a Čepic. Zúčastnilo se 7 dětiček s rodiči, prarodiči a kamarády. Úvodního slova se ujala předsedkyně spolku ROSa Drahomíra Houdková, která všechny přítomné srdečně přivítala. Na klavír zahrála Barbora Podloucká a následovalo pásmo básniček dětí z mateřské a základní školy. Krátký projev přednesl starosta města Milan Leopold. Potom rodiče dostávali kytičku, tradiční plaketu se jménem dítěte, finanční příspěvek od města, dárky od sponzorů a podepsali se do kroniky. Hezkou vzpomínkou bude rodičům i společná fotografie s dítětem od fotografa Jana Kavaleho, kterou věnuje spolek ROSa. Přejeme všem dětem a jejich rodičům hodně zdraví, vzájemné lásky a ať se jim dobře žije v Rabí.

Seznam dětí pozvaných k vítání:
Tadeáš Kavale, nar. 15.9.2010
Magdalena Šuldová, nar. 26.10.2010
Amélie Balcarová, nar. 28.11.2010
Ivan Tichánek, nar. 2.12.2010
Antonie Maxová, nar. 3.12.2010
Adéla Heřmanová, nar. 8.12.2010
Eliška Vintrová, nar. 27.12. 2010
Dominik Vintr, nar. 27.12.2010
Karolína Straková, nar. 2.3.2011
Barbora Haisová, nar. 6.4.2011

Texty a foto: Marie Jamrichová, matrikářka

Jarní slavnosti v Bojanovicích

Dne 23.04.2011 proběhly již druhé Jarní slavnosti v Bojanovicích u kapličky. Šest družstev se utkalo o putovní pohár „Achilkacup Bojanovice“ v nohejbale. Nechyběl zde krásný program pro děti za doprovodu našeho Klauna. **Děkujeme všem návštěvníkům, soutěžícím, sponzorům celé akce a občanům Bojanovic.** Více na www.bojanovice.webnode.cz

hasiči Bojanovice

Májka

Je sobota 30. dubna odpoledne, zamračené a trochu studené počasí. Přesto se okolo 16. hodiny jako každý rok schází hasiči na postavení tradiční májky. Krásný, rovný, téměř 15 m vysoký smrk je už odkůrovaný a připravený k postavení, to zvládli mladí chlapci již v týdnu. Teď zbývá jen uvázat věnec, toho se ujímá Pavla Brůhová s pomocnicemi z ROSy. Také, je třeba nazdobit ponechaný zelený vrchol smrku pentlemi, což je práce přítomných děvčat. Letos nejsou k dispozici kleštiny na zvedání kmene stromu, proto nezbývá, než si pomoci vysouvacími žebříky a lany. V 18 hodin už stojí pevně zaklínovaná na svém stanovišti. Teď ještě vylézt až k vrcholu a odvázat připevněná lana. Toho se ujímá odvážný Roman Lupíšek a všem se tají dech z jeho akrobatického výkonu. Po slezení zpátky na zem ho odmění potlesk přítomných. Spolek ROSa opéká pro děti a hasiče buřty přímo u májky, všem chutná, jen počasí stále nepřeje. Občerstvení zajišťuje Bar u Vočka, celou noc je veselo, hraje se na kytary a zpívá.

Dobrovolná úklidová četa se prohnala městečkem Rabí

V sobotu 7.května náš spolek ROSa pořádal úklidovou akci okolí Rabí. Bylo krásné slunečné počasí a ve 14 hodin u kašny na náměstí se nás sešlo 11 lidiček. Pytle na odpad jsme měli, chuť na uklízení také a Drahuška určila trasu, kterou projdeme a sesbíráme,co uvidíme. Začali jsme z náměstí hned cestou ke hřbitovu, kde jsme našli plechovky od piva, kelímky od limonády. Od hřbitova jsme šli zadní cestou do dvora a v roští při cestě bylo plno odpadků, skla, železa a hlavně všudypřítomné plasty. Lukášek Fryje jako čipera prolézal díky malé postavě různé kouty, kam my dospělí jsme jen nahlíželi a kvůli trní se ani neodvážili.

Našel také plastový kbelík, do kterého jsme dávali střepy a na konci naší cesty bylo skla plná taška. Abychom si odlehčili od plných pytlů, zanechali jsme je u rybníčku Šilhavých jako naše odpadové stanoviště č.1 a pokračovali jsme dále k rybárně. Před námi se otevřel krásně upravený les pod hradem, ve kterém bohužel kvetly barevně na dálku jen odpadky. Vyrazili jsme tedy nahoru do lesa a sbírali vše, co tam nepatřilo. Okolo nás chodili turisté po vyšlapané cestičce pod hradem a i leckterý se sehnul pro odpadky. Jeden pocestný s batohem na zádech se mezi nás zamíchal a sbíral také. Jeho slova: „ Děkuji Vám za všechny. To je neuvěřitelné!“ nás rozehřála, protože nevíme, jestli je neuvěřitelné, že někdo dnes ve svém volnu dobrovolně sbírá po druhých nepořádnících odpadky, nebo bylo neuvěřitelné, když viděl při sbírání ohnutou Drahušku s hlavou k zemi s vystrčeným pozadím. Stanoviště č.2 pro odpad jsme vybrali pod mateřskou školkou. Závěrem stačilo si umýt pořádně ruce a všichni jsme zakončili odpolední 1,5 hodinovou vycházku pod „ šapitó“ na výborné zmrzlině. Děkujeme Ludvíkovi,Šárce a Lud'ovi Brejchů, Jaruš Brejchové,Petře Tučkové,Vendulce s Lukáškem Fryjů, Michalovi Markovi, Martinovi Kraucherovi a Drahušce Houdkové.

Texty, foto:
Marie Jamrichová.

Zprávičky z Městského úřadu

Ze zasedací a obřadní místnosti v Rabí čp.66 se stane po přesídlení do multifunkčního domu čp.57 pěkný a prostorný byt 2+KK, je připravena projektová dokumentace a stavební firmy již posílají své cenové nabídky na realizaci.

V pátek 20.května se uskutečnil svoz velkobjemového odpadu v obcích . Občané již od odpoledních hodin naváželi nepotřebný odpad na místo skládky. Je s podivem, že ač se odvoz koná každoročně, mají občané stále se netenčící zásoby všelijakých krámů. Objevily se tentokrát opět rozebrané vraky aut (sedačky,pneumatiky váha 750 kg) což zřejmě souvisí se zálibou několika místních občanů v automobilových závodech v Rabí. Objemově by hromada odpadu jen v Rabí vydala na celý vagon.Město zaplatilo za 13 tun odpadu téměř 42 tisíc Kč.

Poděkování patří hasičům v Čepicích, kteří na výzvu starosty města uklidili černou skládku při silnici u řeky Otavy. V přistaveném kontejneru se objevilo 100 kg pneumatik, 1 lednice a 640 kg ostatního směsného odpadu. Tyto odpady produkují nezodpovědní občané.

Sbory dobrovolných hasičů dostaly možnost přivydělat si sběrem domácího elektrozařízení (lednice,myčky,TV, pračky, žehličky, počítače apod.). Firma Elektrowin spustila projekt zpětného odběru tohoto zařízení v obcích celé ČR a i hasiči v Rabí se přihlásili do tohoto projektu, s kterým občany seznámí.

Město Rabí získalo dotaci od SZIF na pořízení lesní techniky ve výši 50% předpokládaných nákladů (v rozpočtu města je vyčleněna částka 1,4 mil. Kč). Jednalo by se o nákup malotraktoru s navijákem, štěpkovače, přívěsu, motorové pily, křovinořezu a bubnové sekačky. V současné době je podepsána dohoda se SZIF a bude zahájeno výběrové řízení na dodavatele techniky.

Na multifunkčním domě čp. 57 se stále intenzivně pracuje tak, aby kolaudace mohla proběhnout do 30.6.2011. V průběhu měsíce července bude vypsáno výběrové řízení na obsazení pracovních míst – pracovníky informačního centra a uklízečku na zkrácené pracovní úvazky. Po dokončení všech prací včetně vybavení nábytkem uspořádá město ve spolupráci se spolkem ROSa slavnostní otevření s veřejnou prohlídkou celého objektu. Přestěhování úřadu do nových prostor by se mělo uskutečnit až po ukončení pololetní uzávěrky hospodaření v průběhu

Vyzýváme občany Rabí, Bojanovice a Čepice, aby využili velkorysé nabídky kastelána hradu Rabí a podívali se do hradu, neboť mají vstup zdarma až do konce června 2011 po předložení občanského průkazu.

Sběrné nádoby na bioodpad , které budou přes firmu Rumpold-P získány z Operačního programu Životního prostředí. Oblast podpory 4.1.- zkvalitnění nakládání s odpady, budou rozmístěny v Rabí – u hřbitova, v Bojanovicích u kontejneru na plasty, sklo a papír, v Čepicích u klubovny SDH. Tuna vývozu kontejneru na biomasu bude stát město méně, než představuje vývoz komunálního odpadu. Záměrem přistavení kontejnerů na biomasu (tráva, spadané ovoce, listí apod.) je snížení objemu komunálního odpadu v popelnicích v letních měsících. To však neznamená, že občané začnou navážet veškerou trávu do kontejnerů,neboť četností vývozu se samozřejmě náklady zvýší. Je nutné, aby si každý majitel zahrádky založil na zahrádce komposter a tento materiál (humus) jim poslouží jako dobré hnojivo.

Narodili se:
Barbora Haisová, 6.4.2011 Čepice
Jakub Pinkas 27.05.2011 Rabí
Zemřeli:
Jiřina Hasenöhrlová, 68 let, Rabí
Helena Zahrádková,60 let,Čepice

Odvoz komunálního odpadu je od 1.května ve 14 denních intervalech (liché číslo týdne v roce)

Město Rabí odprodá nepotřebný nábytek z bývalé MŠ a ZŠ Rabí (skříně, psací stoly, stolky, lavice a židle), zájemci se mohou informovat na MÚ.

Rozhovor s Lubomírem Brabcem:

KYTAROVÝ VIRTUÓZ A ZAPÁLENÝ VODÁK ....

Do tohoto čísla Rábských novin nám rozhovor poskytl přední český koncertní kytarista Lubomír Brabec, který již několik let v žije v Čepicích. Ptali jsme se ho hlavně na koncert, který organizuje na hradě Rabí dne 24.06.2011 a jehož výtěžek bude věnován na vytvoření a instalaci sochy sv. Jana Nepomuckého na mostě v Čepicích.

CO VÁS ZAVEDLO DO ČEPIC?

V podstatě to byla náhoda. Při plavbě po Otavě jsme projížděli na lodi malebnou vesničku a moc se nám líbily chalupy i pozemky okolo vody. A najednou jsme si všimli, že na jedné, právě na té, o které bych to nepředpokládal, byla cedule, že je na prodej. A za tři dny jsme se s majitelem dohodli, že ji koupíme. Po prázdninách jsem se rozhodl, že v Čepicích budu trávit většinu času a do Prahy že budu jen dojíždět. V době mobilních telefonů a internetu to zase není takové omezení. Navíc nemusím být v Praze každý den. Na některé koncerty to mám sice dál, ale na některé zase blíž. Když jsem se z Prahy nebo po koncertě někde třeba až na Moravě vydával na Šumavu autem, vždycky jsem si nadával: "Máš to zapotřebí, takovou dálku?" Potom ale, když jsem večer po cestě a řízení usedl na terasu nad řekou, dal si pivo a zaposlouchal se do ticha jemně podmalovaného šuměním a zurčením, měsícem ozářených stříbrných peřejí Otavy, tak jsem věděl, že jsem udělal dobře. Moc dobře!

JAK VÁS PŘIJALI MÍSTNÍ OBYVATELÉ?

Mám skvělé sousedy a vůbec mám dojem, že tady na Šumavě okolo Otavy jsou lidé nějak vstřícnější a lepší. Víc si s nimi rozumím. Máme v Čepicích krám, v kterém koupím naprosto všechno co potřebuji a navíc nejvyhlášenější vodáckou hospodu na celé Otavě.

KDE SE ZRODILA MYŠLENKA POSTAVIT SOCHU SV. JANA NEPOMUCKÉHO NA ČEPICKÝ MOST?

Ta myšlenka se zrodila v mé hlavě. Nechtěl jsem však nejprve nic gigantického, jen takovou malou sošku sv. Jana Nepomuckého, jaká by měla být na každém správném venkovském mostě a jaké tam také v minulosti bývaly. Když jsem však viděl práce paní Vladěny Tesařové z Dobré Vody, byl jsem ztracen. Socha je nyní již hotova, byla vystavena na Svatojánských Navalisi v Praze a dostalo se nám té cti, že jí a všem, kteří se na ní budou dívat, požehnal Mons. Dominik Duka, arcibiskup pražský a Primas Český.

JAK JE NÁROČNÉ USKUTEČNIT BENEFIČNÍ KONCERT?

Na koncertě vystoupí doopravdy hvězdy největší. Paní Gabriela Beňačková je jednou z nejuznávanějších operních div na celém světě. Jméno Pavla Šporcla , Daniela Hůlky a Karla Vágnera nemusím představovat. Uspořádat takový koncert je doopravdy náročné. Naštěstí mně velmi pomáhá celá osádka hradu v čele s panem ing.Brožou, starosta pan Leopold, hotel Atawa, Městské kulturní středisko v Sušici a všichni moji přátelé z Čepic.

Děkujeme za rozhovor

–rk-

Rock na Rabí žije

Zleva: Ota Kristofovič, Milan Reindl, Marek Homolka, Zdeněk Houdek, Roman Lupíšek

Ota Kristofovič

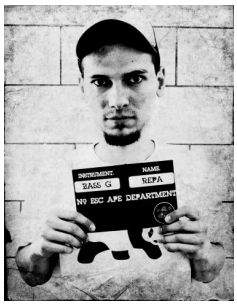

Milan Reindl

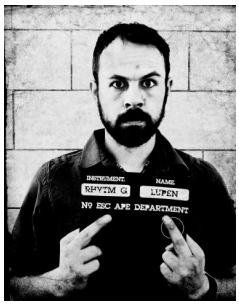

Roman Lupíšek

Marek Homolka

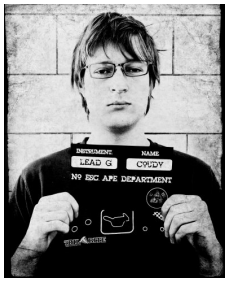

Zdeněk Houdek

Již před dvanácti lety se začal psát příběh v současnosti jediné „rábské“ rockové kapely. Ne všichni členové sice v Rabí bydlí, ale jejich kořeny jsou s ním neodmyslitelně spjaty. Marek Homolka (zpěv), Zdeněk Houdek (kytara), Ota Kristofovič (bicí), Roman Lupíšek (kytara) a Milan Reindl (baskytara) spolu hrají od začátku roku 2011. Nutno dodat, že základy sahají do roku 1999, kdy se sešli Marek Löffelmann, Ota Kristofovič a Milan Reindl a založili CRY. Trojici zanedlouho doplnil Roman Lupíšek. Po čtyřech letech uskupení opustil zpěvák Marek. V roce 2003 se CRY přejmenovali na JAK 100HO VEN?, čtveřice přivítala druhého kytaristu Zdeňka Houdka a mikrofonu se chopil Sušičan Honza Janda, který v sestavě působil do podzimu 2009. Následovala krátká epizoda s Honzou Ptáčkem za mikrofonem a přišlo na řadu (už ani nevím kolikáté) hledání zpěváka. Často se říká, že nejlepší řešení bývá na dosah ruky a tady ji stačilo jen lehce natáhnout. Nejmladší člen kapely Marek Homolka, který nikdy veřejně nevystupoval, mezi nás okamžitě zapadl jako ztracená součástka do nefunkčního soukolí. Kapela sice předtím koncertovala na nejrůznějších místech včetně Německa, podílela se na pořádání místního festivalu RUINFEST, předskakovala zahraničním skupinám, ale až teď se, jak se říká, našla. Ohlasy na novou tvorbu vyznívají pozitivněji, než kdykoliv předtím a snad nám nadšení i elán vydrží. Pokud byste měli zájem si naše skladby poslechnout, najdete nás na http://bandzone.cz/noescape.

Text: Milan Reindl

„Zkazky starých zbrojnošů“

Kozina

Každé sídlo má své významné osobnosti, které se tím či oním způsobem zasloužili o jeho rozvoj či věhlas. Dovolte mi, abych tímto připomněl jednoho z těch, kteří se významnou měrou podíleli na rozvoji a nakonec i věhlasu našeho města. Pan František Hromádka svým životem, který díky tomu, že pocházel z dlouhověkého rodu a sám se dožil požehnaného věku,kterým prakticky vyplnil celé 20. století, se stává svědkem, účastníkem a v neposlední řadě i aktivním činitelem všech podstatných změn, které toto tak rozporuplné století přineslo. Považte jen, že za jeho života došlo ke dvěma světovým válkám, nejméně pěti významným změnám režimu a stát, ve kterém rábští občané žili, změnil svůj název osmkrát.

Dá se říci, že nebylo v Rabí činnosti, které by se aktivně a s iniciativou sobě vlastní neúčastnil. V raném období především v Sokole a u ochotníků, později v dalších spolcích typu zahrádkářů a chovatelů drobného hospodářského zvířectva. Ne nadarmo se říká, že tato spolková činnost dává základní předpoklady pro vytváření tolik potřebné občanské společnosti. V poválečném období se naplno angažuje i ve správě města. Jeho jméno figuruje mezi třemi dalšími, kteří se zasloužili o zřízení Měšťanské školy v Rabí. Je dlouholetým tajemníkem Národního výboru a jako takový ovlivňuje rozhodování o dalším rozvoji a budování místních struktur. Na začátku padesátých let si prožije i vlastní osobní tragedii, když jako poštovní doručovatel je při výkonu svého povolání střelen brokovnicí. Útok přežije i díky úsilí pražských chirurgů, ale jako trvalou připomínku nosí celý život ve svém těle množství nevyjmutých broků. Útok, jehož pachatele se nikdy nepodařilo najít , byl tehdy také někdy interpretován jako útok na veřejného činitele s politickým podtextem, ale pravdou je nejspíše to, že to byl čin pytláka. Záslužnou činností, která jeho jméno proslavila a zviditelnila Rabí, bylo zavedení chovu bílých koz čistokrevného plemene. Základem byli již mnohokrát zmiňovaní plemenní kozli Hájoš a Skautsman a kozy v kvalitě Elita a Elita Rekord. Tato činnost, která se rozvíjela především na počátku šedesátých let, přinášela pro drobné chovatele i nemalou finanční výpomoc. Vždyť za dobrého kozlíka se v aukci mohlo získat až 1600 korun a to tehdy byl zhruba měsíční plat.

Kupodivu kozičky byly ceněny méně.

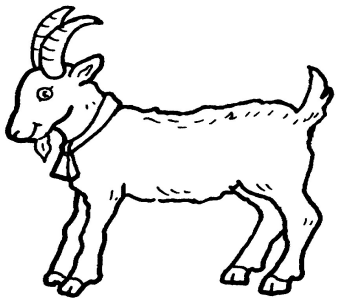

Aukce, to byla velká sláva a vyvrcholení činnosti chovatelů. Konala se na Tržišti, zhruba v místě dnešní hasičské zbrojnice, kde podle přesných pravidel chovatelé předváděli své svěřence a kupci hodnotili jejich genetické předpoklady a exteriér a dražili je k dalšímu chovu. Zlí jazykové tvrdí, že kromě rovných nohou a vyspělého moudí předváděných kozlíků hrály ve prospěch vydražené sumy také bujné vnady předvádějících chovatelek. Tyto aktivity vynesly našeho pana Hromádku až do ústředního výboru Svazu chovatelů, kde byl dlouholetým aktivním členem.

Z osobních vlastností vynikala jeho neutuchající vitalita. I v pokročilém věku byl přítomen na každém plese, kde dokázal protančit celou noc. Úžasná byla i jeho duševní kondice. Jeho znalosti rábského vodovodního systému využívali všichni starostové, kdykoli se stala nějaká havárie. A k té přezdívce Kozina snad jen toto. Vím, že ji neměl moc rád. Vyplývala samozřejmě z jeho aktivit ohledně chovu koz, ale snad by se dala interpretovat i tak, že to byl stejně angažovaný člověk jako jiný Kozina, známý chodský rebel. Na rozdíl od něj ale skončil mnohem lépe A tak tedy, kdyby existovalo něco jako ústava města Rabí, tak jeden ze zákonů by se mohl klidně nazývat „František Hromádka – zasloužil se o obec“ .

Autor: Pavel Voska

Pozoruhodné postavičky mého mládí

Typickou postavičkou, která budila pozornost hlavně nás dětí, byl Antonín Svítivý. Bydlel v domě č. 87, kde dnes chalupaří paní Eva Dittrtová z Prahy. Bojoval v 1. světové válce, v níž skončil jako francouzský legionář. U obce zastával místo obecního strážníka– policajta.

K tomu účelu měl patřičný mundúr a hlavně parádní buben se šňůrami, který nosil na širokém koženém pásu přes rameno. Jeho úkolem bylo mimo jiné předčítat na několika stanovištích vyhlášky a jiná nařízení úřadu. Celé hlášení byl přímo obřad. Postavil se na vykázané místo, dvěma dřevěnými paličkami mocně bubnoval na buben, až vylákal lidi ze všech okolních domů. Pak si obřadně zakroutil své sumčí vousy, sáhl do šosu kabátu pro lejstra a výrazným hlasem obsah přečetl. Končil zase bubnováním a šel na další stanoviště. Tak jsme ho mohli vídat a hlavně za ním běhat až do r.1947, kdy jeho činnost vystřídal místní rozhlas, který byl jako první z okolních obcí v Rabí pořízen. K jeho historii uvedu následující fakta:Místní omladina uspořádala o svatodušních svátcích r.1944 na hradě koncert 40 členného sušického orchestru, který řídil rábský rodák Karel Svatoš. Výtěžek z něho—téměř 30 000 K-(tak se označovala koruna za války) dala mládež obci na pořízení rozhlasu. Další velkou částku vynesla sbírka mezi občany, a tak 6.února 1947 byla v místnosti MNV instalována firmou RADIO KRATOCHVÍLE z Domažlic vysílací stanice místního rozhlasu se 6 reproduktory po Rabí s celkovým nákladem 76 000 Kč. Byla to velká sláva. Navíc ještě mnozí občané darovali obecnímu úřadu gramofonovou desku, aby nám bylo veselo. Jediný asi smutný muž byl policajt Svítivý, který tímto přišel o kšeft. Zemřel v roce 1962. V domě po něm pak dál bydlela jeho dcera Kateřina Dražná, které nikdo jinak neřekl než Káča Svítivejch. Proslula tím, že převzala péči o obecního kozla, neboli pukla, který byl po několik let velmi důležitým a vyžadovaným artiklem. V Rabí a v širokém okolí se rozšířil zásluhou p.Františka Hromádky, o kterém píše ve svém článku dr. Pavel Voska. Při prodeji kozlů a koziček se pořádaly nejprve ve Volyni a Kdyni a pak už jen v Rabí aukce s plnou parádou. Chovatelé si přišli v krátké době na docela slušné peníze. Jen Káču raději lidé velkým obloukem obcházeli, protože aroma z puklíka se šířilo široko daleko kolem ní.

V domě č.3, který koupila paní Rensch od manželů Motyčákových prožili celý svůj život tři svobodní sourozenci: Karel, Mařka a Hedva Svítivých. Parádní místnost s okny na cestu neobývali, ale všichni se tísnili v tmavé kuchyňce, kde nebyla ani podlaha, jen udusaná hlína. Karlík byl bednář, vyráběl a opravoval hlavně pro zemědělce putny, škopíky, soudky na zelí a na maso apod. Mařka měla na starosti kozu, která obývala vedlejší chlívek a dávala jim obživu. V čase aukcí vychovala také několik plemenných kousků a utržené peníze pak byly na přilepšenou. Hedvika v mládí sloužila ve mlýně, ke stáří ještě uklízela na obecním úřadě, aby něco přivydělala. To už Karlík nebyl naživu. Jejich společnou velkou nectností bylo, že se všichni strašně báli. Už jen při malém setmění by je nikdo z chalupy nedostal. Toho využívali místní výrostci a hodně je zastrašovali. Tak třeba na podzim vyřezali z řepy smrtku, vložili do ní zapálenou svíčku a tu jim postavili za okno.

Dokonce se prý také stávalo, že jim večer pověsili nade dveře věnec z hrobu některého nebožtíka, který byl nedávno pohřben. Asi si dovedete představit tu hrůzu, kterou museli tito bázlivci prožít. Karel zemřel v roce 1939, dožil se 78 let., Mařka v r.1978 ve věku 77 let. Jako poslední zemřela Hedvika v r.1980 ve svých 80 letech. Konec života neměla snadný. Hodně trpěla s bolavou nohou, měla ji několik let otevřenou a stále hnisavou, nedávala jí také patřičnou hygienickou péči, až skončila v nemocnici. Na to, v jakých špatných podmínkách žili a jak chudé bylo jejich stravování, se všichni dožili poměrně vysokého věku.

Text: p. Božena Vokatá

27. června 1991

Na škole v Rabí

ÚRYVEK ZE ZÁPISKŮ RÁBSKÉHO KANTORA P. MILOSLAVA HŮLKY

Nejmladší učitel *(pokračování)*

Cestičkou od rybárny do hradního svahu kráčím křepce v ranním sluníčku, líbajícím lahodnými paprsky lesík na východní stráni pod hradem. Pěšinka je prošlapána svěží travičkou s trsy kapradí a rozrazilu ožankolistého a mochny husí. Cestička vyústí do náměstí mezi starou poštou a stavením Heřmanů se štítem lidového baroka. Nehledím na cestu, tu znám, nýbrž upřeně hledím vzhůru vlevo do pravého krajního okna v prvním patře štítu domu u Šmrhů. Je to okno"bleděmodrého" pokojíčku osmnáctileté studentky Mileny Mužíkové. Neobjeví se v okně, vždyť je zřejmě ve škole, a tak jen ve vzpomínce doznívá melodie klavíru, na který včera hrála. Před měsícem jsem jí donesl kytici tulipánů do nemocnice v Sušici, kde byla na operaci štítné žlázy. Dnes okno zůstává prázdné, záclona se nepohnula...Pak tedy obrátím zrak doprava do přízemních oken chalupy bezprostředně sousedící s naší školou—farou. Tam mezi rozkvetlými muškáty se usměje Máňa Nováků. Teď jen ranní úsměv, pozdrav dvěma prsty, v polední přestávce si spolu sedneme na kamennou pobouranou zídku, oddělující jejich dvůr od dvora farského mezi bývalými stájemi a stodolou.

Nic z toho nebylo, jen potěšení a dobrá nálada pro běžící den. Než jsem přišel z vojny, obě se vypařily jako pohádkové víly v romantickém filmu. Milena byla dcerou vrchního strážmistra četnictva, velitele rábské stanice, který mě kromě dcery s radostí a pýchou vedl do garáže ukázat svůj druhý poklad—nablýskanou běloučkou Aerovku—krásný otevřený automobil—kabriolet. K SNB pravděpodobně přijat nebyl, než jsem se vrátil z vojny, odstěhovali se z Rabí a já Milenku víckrát neviděl. A Máňa? Také odešla. Ta si vzala esenbáka Krenu a je v Plzni.

Taky na žádné tancovačce nebo na bále jsem nechyběl v místě svého působiště. Nebyly to honosné zábavy, vždyť jediným prostorem pro ně byl neveliký sál hospody u Turků. Ale bývalo veselo a byla i příjemná zábava, například z bálu Vodotechny, o němž už byla řeč v souvislosti se zajišťováním finančních prostředků pro školu, jsem šel v půl sedmé ráno. Pochopitelně, že nikoliv domů, nýbrž jen pár kroků v rohu náměstí jsem přešel do školy. Tam se ve sborovně opláchl a v osm hodin jsem už učil, svěží, nic mi nechybělo.

Miloslav Hůlka

Krize přišla až odpoledne. Od jedné jsem měl dvouhodinovku kreslení ve II. ročníku. Normální hodina. Zadal jsem práci, děti zaujatě pracovaly, já procházel po třídě. Do oken, směřujících k jihu se opíralo únorové sluníčko se stále vzrůstající silou. Na tabulkách skla starých oken se vytvářely matně duhové odrazy světla jako na mýdlových bublinkách. Byla to zvláštnost, o níž mi kdosi podal vysvětlení, že se jedná o tzv. staré rozesklené sklo. Zastavil jsem se u zadní stěny, zahleděl jsem se na obrázek, visící na stěně a pak to přišlo. Ve stoje jsem usnul. Bylo to zřejmě jen pár sekund, říká se tomu také mikrospánek. Nevěděl jsem, co je, kde jsem a proč tu stojím a proč se mne holčička vedle mě stojící na něco ptá. Dodnes nedovedu popsat ty zvláštní vjemy, které dodnes pociťuji při té vzpomínce.

Zápisky rábského kantora p. Miloslava Hůlky poskytl MUDr. Pavel Voska, syn p. učitelky Boženy Voskové, které je dal sám rábský kantor p. Hůlka

Zdravý životní styl se správným stravováním je trend moderní doby. Hodně vlákniny, málo kalorií, výborná chuť a snadná příprava, to je to, co se dnes od potravin žádá. Všechna tato kritéria jsou charakteristická pro

Medailonky z vepřové panenky , chřestem, pažitkovým bramborem a holandskou omáčkou

150g vepřové panenky
sůl, pepř, olej

100g chřestu
cukr, citrónová šťáva, sůl

Holandská omáčka:
2 žloutky
sůl, citrónová šťáva
0,05l bílého vína
100g másla

Příloha:
200g brambory
máslo, pažitka, sůl

Postup:
Z vepřové panenky (může být i jiné maso) si nařežeme dva centimetry vysoké medailonky, které osolíme, opepříme čerstvě mletým pepřem a opečeme zprudka na pánvičce. Chřest musíme nejdříve dobře oškrabat a konce chřestu odříznout (konce jsou dřevnaté). Chřest je dobré před vařením svázat tak po 8 provázkem. Do vařící vody dáme sůl, cukr a citrónovou šťávu. Chřest vaříme tak pět minut. Nesmí být rozvařený. Brambory uvaříme v osolené vodě. Na pánvičce rozpustíme máslo, do kterého přidáme nakrájenou pažitku. V tomto prohodíme scezené brambory. Holandskou omáčku si můžeme koupit jako polotovar nebo si ji udělat. Žloutky rozkvedláme s vínem, citrónovou šťávou, drobet soli a dáme do vodní lázně, kde hmotu vyšleháme v pěnu. Do tohoto přiléváme pomalu přepuštěné máslo, až vznikne hustá omáčka (něco jako majonéza).
Na talíř dáme pažitkový brambor. Vedle brambor dáme chřest, přes který nalijeme holandskou omáčku. Na omáčku a chřest klademe medailonky.

Text: František Podloucký

Zapojte své hlavinky na vyluštění tajenky

LEGENDA:
1. NEJVYŠŠÍ VRCHOL ŠUMAVY
2. PRALES NA ŠUMAVĚ
3. KDE SE TOČIL FILM „POD JEZEVČÍ SKÁLOU“
4. V POSLEDNÍ DOBĚ ZVÝŠENÁ ROZHLEDNA ŠUMAVY
5. SPRÁVNÝ NÁZEV MÍSTA „HOTELU SENO“
6. KOSTNICE NA ŠUMAVĚ
7. BÝVALÁ SKLÁRNA NA ŠUMAVĚ
8. MUZEUM ŠIMONA ADLERA
9. KDE SE NA ŠUMAVĚ TOČILA POHÁDKA „ANDĚL PÁNĚ“
10. BÝVALÝ VOJENSKÝ ZÁMEČEK U HARTMANIC
11. OBŘÍ HRAD NA ŠUMAVĚ
12. ROZHLEDNA NA ŠUMAVĚ (BÝVALÝ VOJENSKÝ OBJEKT)
13. HROB KRÁLE ŠUMAVY (MYLNĚ UVÁDĚNO)
14. NEJDELŠÍ ŽELEZNIČNÍ TUNEL NA ŠUMAVĚ
15. JEZERO U PRÁŠIL
16. KDE JE KLOSTERMANNOVA CHATA

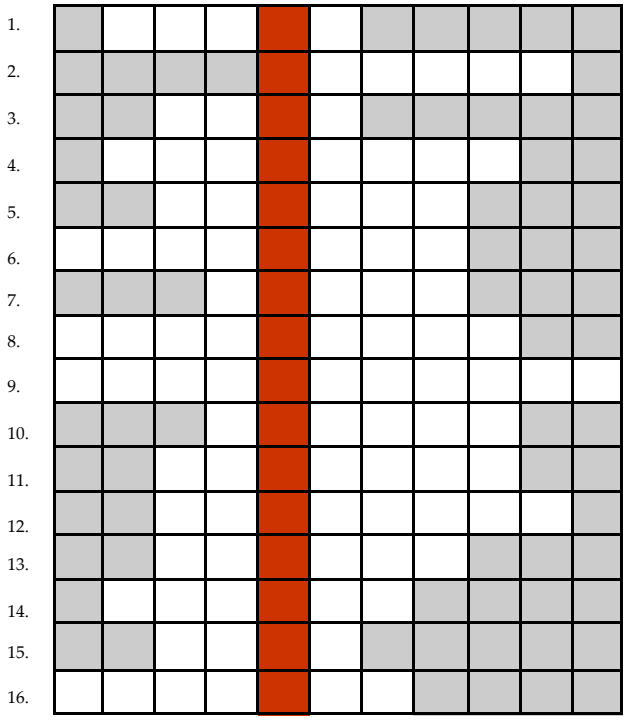

Výhercem z minulého čísla a nejúspěšnějším luštitelem je: p. Božena Vokatá. Gratulujeme!

Řešení tajenky z minulého čísla je: **RABSKÝ MÍSTOPIS**
Vyluštění: RYBÁRNA, FARA, BABÁK, KOSTEL, ŽIDÁK, ŠILHAVÝCH, KAMPELIČKA, LÍŠNÁ, KOSTELÍK, KULTURÁK, JANOUTŮ, KAPLIČKA, BĚLIDLO,MĚSTEČKO

Připravila: Jaroslava Brejchová

Anketa

Ptala jsem se dětí, co budou dělat o prázdninách a na co se nejvíce těší.

Markétka Holečková
4 roky, Budětice

Já vím, já budu na chalupě u babičky. Domluvili jsme se s babičkou, že pojedeme do Nepomuka, budeme tam spát bez mamky a bez taťky se Zuzkou. Budeme si tam hrát a kreslit. Pojede tam taky Martínek a Ondra z Písku.

Kristýnka Veselá
5 let, Rabí

Já jedu s maminkou a tatínkem a s babičkou a dědou na dovolenou. Pojedeme na kole a taky se budu koupat v bazénu a jezdit na lodi.

Filípek Vintr
5 let, Rabí

O prázdninách pojedu na výlet s maminkou, se sestřičkou a bratříčkama, až budou větší. Budu si hrát s miminkama a budu jezdit na koloběžce.

Terezka Saxlová
3 roky, Rabí

Paní učitelko, já pojedu k babičce a taky budu plavat v bazénu. V bazénu jsou rybičky. *Ty budeš plavat mezi rybičkami?* Ne oni sou namalovaný.

Sárinka Kopáčková
3 roky, Rabí

Poprosím mamku, ať jedu za tetou.

Patrička Touchová
6 let, Budětice

Já budu u babičky Jany i u babičky Marušky. Jedna bydlí v Budětících a jedna v Horažďovicích. Budu si hrát s Denýskem a s taťkou budu hrát karty. Do Itálie nepojedeme, tam bylo moc komárů. Mamina vymyslela, že pojedeme někam jinam až bude Denýsek větší. A budu si hrát u baráku.

Andulka Janečková
5 let, Čepice

O prázdninách nikam nepojedeme, protože čekáme na miminko. Bude to asi holčička, je to na fotce. Ještě se těším jezdit na kole a musíme koupit novej bazén, ten krtečkovej máme pro Adélku do Plzně, ten je malej. Ten novej bude duhovej a sestřička bude mít květinkovej. A taky budu chodit s Domčou, to je kluk a bydlí dole, to je jeho stará chatrč.

Ondrášek Hájek
6 let, Nezamyslice

Děda a babička nás vezmou k moři a pojede Domča, Pája a já. Poletíme letadlem. Já jsem ještě nikdy letadlem neletěl. Babička a děda už jo. Až se vrátíme, budeme plavat doma v bazénu. S tatínkem budeme chodit na ryby a s dědou budeme chodit na houby. Už jsme chodili a našli jsme nejvíc samý ochomůrky. A ještě budu hodně jezdit na kole.

Karolínka Sedláčková
6 let, Rabí

My pojedeme do Chorvatska, hned jak začnou letní prázdniny a budeme tam celé prázdniny. *Karolínko, to asi ne.* Tak tam budeme 20 dní a až přijedeme, tak se budu koupat v bazénu. Mamina s taťkou se budou doma střídat. A těším se, že u nás bude Elda a Míša a teta.

Dominička Hájková
3 roky, Nezamyslice

Budu chodit na houpačku, na kolo, budu se koupat v bazénu a až bude naše miminko větší, pojedeme k moři.

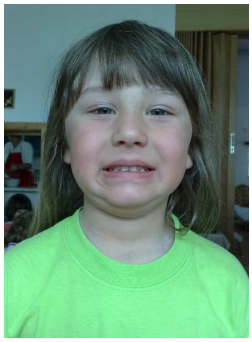

Mireček Petrán
5 let, Rabí

Já bych radši chodil do školky.

Lukášek Fryje
6 let, Rabí

Těším se, až pojedeme na dovolenou. *A kam?* Do Itálie, rád se potápím. A pak doma budu s klukama blbnout na kole a rád bych jel za Járou do Čimic.

Karolínka Nová
6 let, Bojanovice

Těším se do školy. *Já myslím, na co se těšíš o prázdninách?* Budu si doma hrát s hračkama a uklízet s mamkou kuchyň, budeme chodit k řece a do bazénu a budu jezdit po zahradě.

Jaroušek Kalný
6 let, Čimice

Nejvíc se těším jezdit na motorce a jezdit na bugině, chodit plavat u nás do bazénu a s taťkou chodit na ryby, jezdit na kole, jezdit na výlety a to je všechno.

Pavlínka Balová
6 let, Nezamyslice

Budu plavat v bazénu, budu v létě jezdit na kole a asi pojedeme k moři, ale nevím kam. A až vždycky vylezu z bazénu, budu se sušit tak, že budu skákat na trampolíně.

Tomášek Jírovec
6 let, Domorazy

My pojedeme k moři. Jedeme asi do Budějovic. *Tam není moře.* Tak kde? *V Chorvatsku, v Itálii..* Tak pojedeme do Itálie. Pojedeme autobusem. Budu plavat v moři, umím plavat už i bez rukávků.

Stáník Marek
5 let, Rabí

Já se těším na kolo. Budu pořád jezdit. Budu si hrát na pískovišti a budu lézt na strom a budu na zahradě zalívat moje slunečnice. Maminka koupila nový hračky na písek. Budeme jezdit babičce čepickej a tam jsme loni přešli celou řeku.

Vašík Marek
5 let, Rabí

Těším se, že budu jezdit na koloběžce. Na koloběžce musím jezdit celý den, musím trénovat šlapky do kopce a budeme se chodit koupat.

Tomášek Kudera
6 let, Budětice

Budu se koupat v bazénu a těším se, že budu hrát hry na počítači a budu jezdit na kole do Lhoty. Maminka bude mít prázdniny, tak možná pojedeme na výlet. A možná ještě někam pojedeme.

Peťa Bláha
5 let, Rabí

Těším se, že si budu doma hrát a taky si budu hrát na počítači, až jestli mi to dovolí mamka. A taky budu jezdit na kole.

Nelinka Brůhová
5 let, Rabí

O prázdninách pojedeme s tatínkem a maminkou na výlet. *A kam?* Do Řecka. *Jé, to je pěkný výlet, to asi poletíte?* Jo. Pojedeme s Lucinkou i s psama. *To asi ne.* Plyšový pejsci se mnou pojedou, ty živý ne.

Připravila: Drahuška Houdková

Akce na Rabí a v okolí

Zveme Vás na 5. ROČNÍK

MEMORIÁLU PAVLA PILNÉHO
V MALÉ KOPANÉ FC SPARTA PRAHA
25. června od 9 hod.

Zveme všechny fotbalové příznivce na sparťanskou krkovičku
Host: horažďovické mažoretky

A dále Vás zveme na příjemný večer s kapelou
STAŘÍ PSI—začátek ve 21 hod. (Rabí, KD)

24. června 20.00 hod.
5 HVĚZD PRO SV. JANA

benefiční koncert na podporu realizace sochy sv. Jana Nepomuckého na Otavě v Čepicích

LUBOMÍR BRABEC , GABRIELA BEŇAČKOVÁ, PAVEL ŠPORCL, DANIEL HŮLKA , KAREL VÁGNER

Uvádí: Lucie Výborná

16. července 19.00 hod. hrad Rabí
Koncert JAROSLAVA HUTKY
známý písničkář, hudebník a skladatel

---

22. července 20.00 hod., hrad Rabí
Koncert kapely POITÍN
Irská lidová hudba a vlastní skladby v podání pětice skvělých muzikantů

Společenská rubrika

VÝZVA

Prostřednictvím Rábských novin se obracíme na spoluobčany města Rabí s dotazem. Máme v obci opravenou kapličku na cestě směrem ke mlýnu. Byla sice opravena, ale je prázdná. Prosím proto spoluobčany, zda některý pamětník neví, komu byla skutečně zasvěcena. Známe pouze úryvek modlitby z tohoto místa. Pokud máte někdo bližší informace týkající se kapličky, sdělte je prosím na MÚ p. Jamrichové nebo redaktorovi Rábských novin. Po dokončení cesty kolem opraveného rybníčku u Šilhavých to bude krásná procházka. Na místo patrona jsme prozatím umístili svatý obraz, kříž a svícny. Jaroslava Brejchová

OZNÁMENÍ

Sbor dobrovolných hasičů města Rabí se touto cestou obrací na všechny občany Rabí, Bojanovice a Čepice „POMOZTE NÁM CHRÁNIT ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ“. **Pomůžeme Vám zbavit se ekologicky vysloužilých elektrospotřebičů!** Nejen jednou za rok, ale každou **poslední sobotu v měsíci od 16 do 18 hod.** je možno vyjmenovaný odpad dopravit k **hasičské zbrojnici v Rabí**. Malé i velké elektrospotřebiče „vše, co lze zapojit do zásuvky nebo funguje na baterie“… Např. kuchyňské spotřebiče, vysavače, fény, otopné panely, ventilátory, nářadí… Do sběru nepatří: žárovky, zářivky, výbojky, bojlery. Chceme chránit nejen majetek občanů, ale i životní prostředí.

Oslavenci v květnu

60 let p. Václav Korec, Rabí 157
60 let p. Vladimír Duda, Rabí 2
60 let p. Helena Zahrádková, Čepice 45

Oslavenci v červenci

60 let p. Jana Jozová, Rabí 25
65 let p. František Kulich, Rabí 115

PODĚKOVÁNÍ

Klape mlýnek na potoce klapy, klapy, klap. Bude mlíti jednou v roce tak i tak i tak… Tak začíná písnička, kterou si zpíváme s dětmi ve školce a jeden takový mlýnek nám teď klape na potůčku z Hubanova. Nad ním stojí na břehu lavička a o kus dál další posezení. Děkujeme panu Jaroslavu Adamcovi a jeho ženě Andulce za krásné odpočinkové zákoutí s pohledem na hrad.

* * *

Další poděkování patří panu Petru Balcarovi a jeho ženě Jarušce za výzdobu kapličky na rozcestí do mlýna. Díky nim už není tak opuštěná.

Drahomíra Houdková

Provozní doby v Rabí

KONZUM RABÍ

Po	7—12	
Út	7—12	13—17
St	7—12	13—16
Čt	7—12	13—16
Pá	7—12	13—16
So	7—14	
Ne	10—15	

ŘEZNICTVÍ U DUPALŮ RABÍ

St	8—11.30	
Čt	8—11.30	14—16
Pá	8—11.30	14—16

POŠTA RABÍ

Po—Pá	8—9
	14—16

- **Potřebujete-li** pohlídat děti v dopoledních hodinách nebo vypomoci s domácností, volejte na tel. 725 529 819 (pracuji s dětmi deset let)

INZERCE

Prodej palivového štípaného dřeva

Tel: 728 673 535

Nehtová modeláž, manikúra, P-shine

Pavla Brůhová
tel:731 174 465

Studio Relax, Příkopy 346

Při tel. domluvě možnost služeb i na Rabí.

CHCETE REKLAMU VAŠÍ FIRMY DO NOVIN ?

Zasílejte na adresu: rabskenoviny@seznam.cz nebo vhazujte do poštovní přihrádky, která je umístěna ve vestibulu Městského úřadu po levé straně

Poplatek za tyto služby je dobrovolný nebo ve formě sponzorského daru na různé akce, např. dětské maškarní, …

Číslo běžného účtu spolku ROSa 239 324 891 / 0300

V příštím vydání najdete:

ROZHOVOR

RECEPT

NA ŠKOLE V RABÍ

ZPRÁVIČKY Z MěÚ

NĚKOLIK PRIORIT (p. Zemen)

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ

RÁBSKÝ OBČASNÍK BUDE VYCHÁZET V MĚSÍCI:

Srpen 2011
Říjen 2011
Prosinec 2011
Únor 2012
Duben 2012
Červen 2012

Slovo závěrem

Napište nám své příběhy z dovolené, zážitky z prázdnin, trapasy, fejetony, různé recenze; můžete vytvořit nové téma novin... zkrátka vše, co vás napadne....

Vydává Rabský okrašlovací spolek o. s. ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktorka: Alena Kraucherová
Adresa redakce: Rabí 151, 342 01 Rabí, tel.: 776 312 336
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Hana Holečková, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Alena Kraucherová, Hana Holečková

Náklad 300 kusů. Noviny jsou distribuovány zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
Uzávěrka příštího čísla je 31. července.